LES MÚSIQUES DE JOAN ALCOVER

JOSÉ MANUEL SANCHEZ, TENOR

FRANCESC BLANCO, PIANO

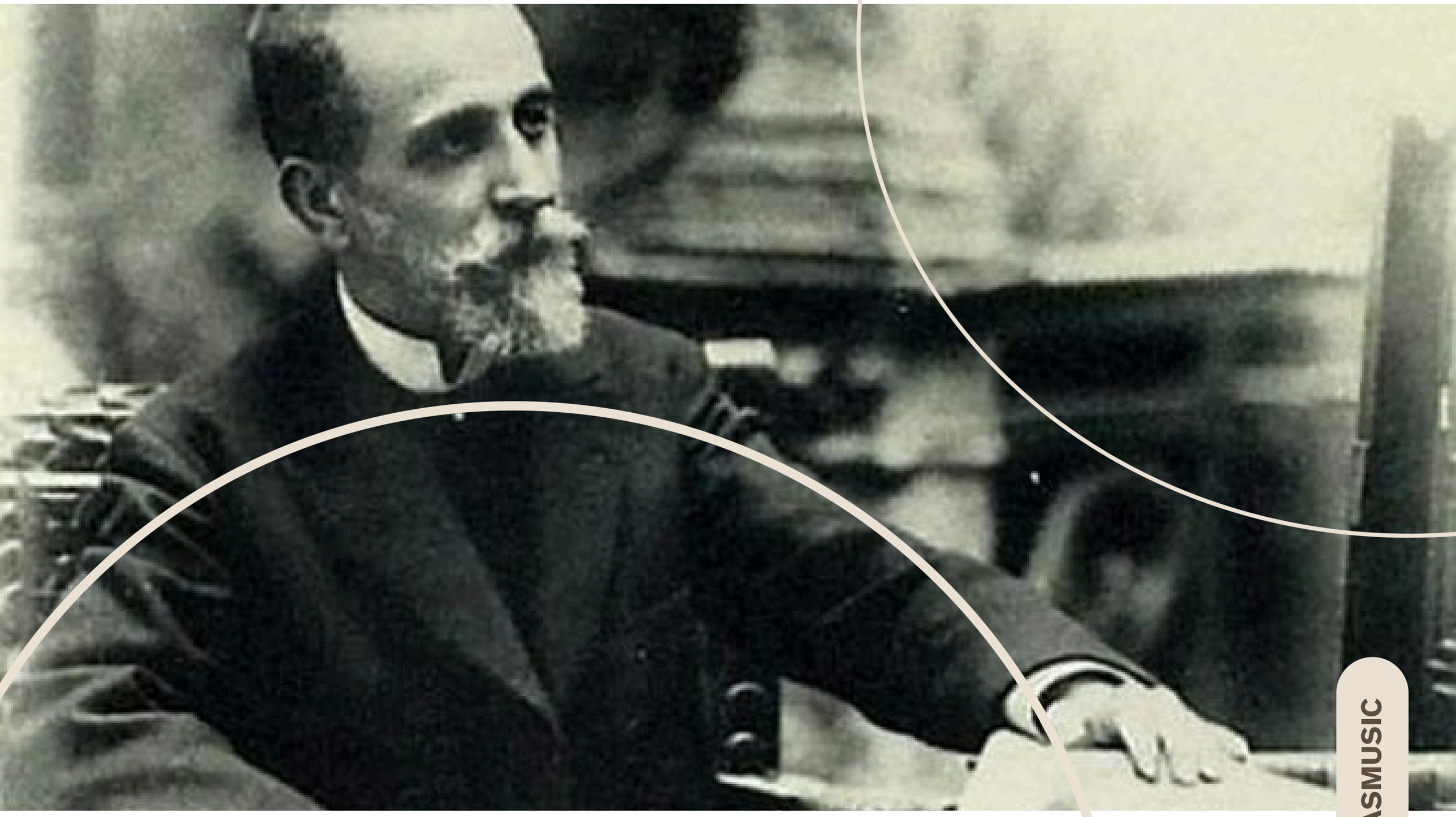

CASMUSIC

Desolació

Jo só l'esqueix d'un arbre, esponerós ahir,
que als segadors feia ombra a l'hora de la sesta;
mes branques una a una va rompre la tempesta,
i el llamp fins a la terra ma soca mig-partí.
Brots de migrades fulles coronen el bocí
obert i sens entranyes que de la soca resta;
cremar he vist ma llenya; com fumerol de fesa,
al cel he vist anar-se'n la millor part de mi.
I l'amargor de viure xucla ma rel esclava,
i sent brostar les fulles i sent pujar la saba,
i m'aida a esperar l'hora de caure un sol de conhort.
Cada ferida mostra la pèrdua d'una branca:
sens jo, res parlaria de la meitat que em manca;
jo visc sols per plànyer lo que de mi s'és mort.

Joan Alcover

La Balanguera

La Balanguera misteriosa
com una aranya d'art subtil,
buida que buida sa filosa,
de nostra vida treu lo fil.
Com una parca bé cavil.la
teixint la tela per demà.

La Balanguera fila, fila,
la Balanguera filarà.

Girant l'ullada cap enrera
guaita les ombres de l'avior,
i de la nova primavera
sap on s'amaga la llavor.
Sap que la soca més s'enfila
com més endins pot arrelar.

La Balanguera fila, fila,
la Balanguera filarà.

De tradicions i d'esperances
teix la senyera pel jovent
com qui fa un vel de noviances
amb cabelleres d'or i argent
de la infantesa que s'enfila, de la
vellura que se'n va.

La Balanguera fila, fila,
la Balanguera filarà.

Joan Alcover

La Sirena

Jo sé una cala profunda on habita el vell marí, el rocam que la circumda perfuma l'olor de pi. El pescador solitari s'asseu damunt el penyal, i amb ulls de visionari mira l'aigua del fondal. En la cala moradenca l'ombra d'horabaixa creix, i el cristall només se trenca si a flor d'aigua surt un peix. La calor de l'estiuada és febre de voluptat sota la pell bronzejada del pescador ensonyat. L'atrau l'ona que tremola; desnua el cos indolent, i se tira dins la gola de l'antre fosforescent. S'espolsa, braceja i xala amarant-se de frescor... De sobte, veu en la cala una estranya lluentor. És l'escata d'una cua que la mar torna a engolir; llavors d'una dona nua veu el bust alabastrí.

A flor d'aigua el pit rosseja, se bada el llavi vermell, i perles de llum goteja la negror de son cabell. Ell l'encalça, l'abraona i besa son llavi humit; ella un instant s'abandona, amb el cos mig adormit. Mes la cua que esgarrapa es revincla i tiny de sang el pescador: i s'escapa la sirena del cos blanc. Ella és d'una raça morta la sola que sobreviu; ella de la xarxa forta lliberta l'eixam catiu. Ama el cor de l'aspra timba on penetren les marors per la cova que les nimba de fantàstiques clarors... Ama, en la quilla suspesa, encomanar amb les mans la divina embriaguesa al vaixell i als tripulants. Ama l'àngelus que plora en els ecos de la mar... Mes se plany des d'aquella hora que un bes d'home va tastar. Un desig ardent la fibla, com al pescador mateix; i en la còpula impossible somnia la dona-peix.

Fill d’ànima

A N’Antoni Noguera

Parlaven a cau d’orella
els minyons que jugaven a daus,
quan veien passar gojosos
el pubill i la nina d’ulls blaus.
La folla de gelosia
clavà el ferre en el cor del marit;
abans de morir penjada,
nasqué el fruit de l’amor maleït.

Al Comte diu la Comtesa:
–Sols estam, acollim-lo per fill.–
I el fill de l’ajusticiada
fou criat com a noble pubill.
L’esposa que li han promesa
n’és la filla de nobles senyors.
Quan l’anell se barataven,
la Comtessa perdé les colors.

Al llit comtal,
no dorm la Comtessa.
L’ombra que veu suspesa
porta un dogal;
esclata en plor;
blavosa du la cara:
–De mon tresor,
no sia tan avara;
obriu-me, som sa mare,
obriu-me son cor!–

L’ennuvolat llampegant
s’acosta; damunt l’amor que
brosta passi aviat. Bressa el
promès bell ensomni
d’amor... Si esclata la
negror, ell sabrà qui és. La
dissort té son ferre suspès.
Si arriba la gran diada que
es casi lo jovencell, per
tothom en el castell hi
haurà taula posada, i una
font mai estroncada rajarà
de vi novell. I Els patges
feien la mitja al portal on
jugaven a daus, quan veien
passar gojosos el pubill i la
nina d’ulls blaus.

LES MÚSIQUES DE JOAN ALCOVER

La Balanguera. Música de A. Vives

La Sirena. Música de J. Sánchez.

Desolació. Música de JJ. Montserrat

Fill d'ànima. Música d'A. Noguera

JOSÉ MANUEL SÁNCHEZ, TENOR

FRANCESC BLANCO, PIANO

Una producció musical d'Eugènia Gallego

per a Casmusic

Cançó de la Sirena, gràcies al suport d'una ajuda de creació de:

GOIB CONSELLERIA FONS EUROPEUS, UNIVERSITAT I CULTURA | institut d'estudis baleàrics

Una producció amb el suport de:

CASMUSIC

Consell de Mallorca

ICIB Institut d'Indústries Culturals de les Illes Balears